

ПОЛІТИКА ПЛАГІАТУ

Редакція журналу «Українська лінгвістична медієвістика» дотримується безкомпромісної політики щодо недопущення академічного плагіату. Відповідно до ст. 42 Закону України «Про освіту» <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19/page3#Text>, плагіат – це оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості) і/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства.

1. Зобов'язання авторів

- Автори, які подають матеріали для публікації в журналі «Українська лінгвістична медієвістика» погоджуються з тим, що вони особисто написали статтю, раніше ніде її не публікували і готували спеціально для цього видання.
- Автори несуть повну персональну відповідальність за достовірність наведених фактів та коректність запозичень.

2. Форми академічного плагіату

Недопустимим є представлення плагіату в якості оригінальної роботи та подання до публікації раніше опублікованої статті. У випадках виявлення зазначених фактів відповідальність несуть автори наданих матеріалів.

Редакція вважає неприйнятними такі форми порушень:

- використання (дослівне цитування) будь-яких матеріалів в будь-якому обсязі без вказівки джерела;
- парафраз (переказ) чужих ідей або результатів без згадування першоджерела;
- самоплагіат (дублювання публікацій): подання раніше опублікованої статті як нової наукової праці.
- використання запозичених зображень, малюнків, фотографій, таблиць, графіків, схем чи будь-яких інших форм графічного представлення інформації без посилання на джерело;
- використання без письмового дозволу матеріалів, автори або правовласники яких забороняють використання своїх матеріалів без спеціального узгодження.

3. Некоректні запозичення та технічні помилки

Випадки некоректного оформлення цитувань редакція розглядає індивідуально. До них належать:

- відсутність графічного виділення (лапок) при наявності посилання на джерело;
- некоректне посилання на джерело або неповний склад його бібліографічного опису, що перешкоджає їх ідентифікації;
- посилання на вторинні джерела без вказівки на оригінал;
- надмірне цитування, обсяг якого не обґрунтований науковими цілями статті (навіть при наявності посилань).

4. Процедура перевірки

Редакція здійснює обов'язкову перевірку всіх рукописів на текстові запозичення через спеціалізоване програмне забезпечення StrikePlagiarism.

Оскільки плагіат – це крадіжка інтелектуальної власності, редакція негайно відхиляє авторські оригінали статей, які містять істотні текстові запозичення з інших праць (статей, монографій тощо) без зазначення авторства.

У разі підтвердження факту плагіату в уже опублікованій статті, редакція позбавляє авторів права публікувати свої праці в усіх наступних номерах журналу і вилучає текст з архіву офіційного сайту видання та інших підзвітних редакції платформ.

За результатами перевірки автор отримує звіт або вимогу щодо усунення зауважень. Остаточне рішення про прийняття статті до рецензування приймає редактор на основі результатів перевірки.